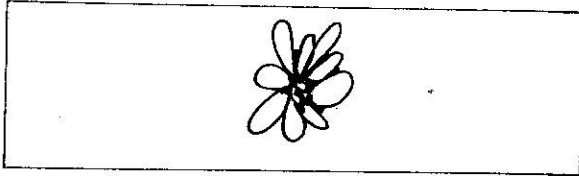

Miền thứ, miền thứ
Xin Thánh Hoàng chấp nhận.
Cho một phát thanh nga . . . . .
Nó phải là:
"Giúp Ngọc Lân chu toàn thờ, mộng."

Quả thật duyên kỳ ngộ
Đông đủ bạn gần xa:
Nào Ngọc Tuấn, Mai Hà
Nào Văn Hoa, Sĩ Ngạc.
Vài ba chàng Kê.bét
Cũng chẳng ngại đường xa,
Cũng quá bước quan hà
Kết-thâm tình cuộc xéng.

XUÂN VẼ TRÊN ĐẤT KHÁCH

Hết Ngõ năm Xưa tới Mão này,
Hai lần dâu bể hận căng cay
Muôn hỏi trời xanh sao nở tạo
Con Hồng cháu Lạc cảnh này đây?

Hỏi rằng đất nước tội tình chi
Bạch quý vùa đi xích quý về.
Dây xeo non sông thêm tan tác
Trăm ngàn dân Việt kéo nhau đi

Dù đi chẳng biết sẽ đi đâu
Sao miên cho xa cảnh vực dâu
Gạt lệ già từ non nước cũ
Ngỡ về chưa biết hẹn bao lâu

Chẳng biết "người ta" đã sợ chi
Mỗi lần đình chiến mỗi ra đi
Quê người nường nấu dù êm ấm
Lông vẫn luôn mơ ước chuyên về

Kiếp sống tha hương kiếp lạc loài
Không người thân thích lấy gì vui
Gia đình xum họp mà vẫn thiếu
Xuân đến nhìn nhau chỉ ngậm ngùi

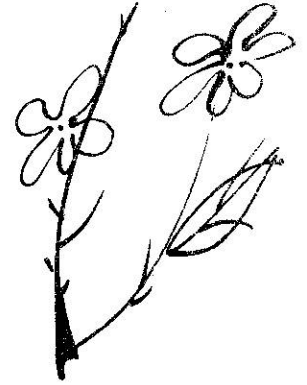
T.N.K.

Kính tâu Thượng Đế
Đến đây
Thần đầy tin-tưởng
Phúc đủ thiên-nhan
Mọi việc trần-gian
Di-cứ công chánh
Thần xin đáo nhậm
Cổ-quân, số-quan
Kê.bét, Tam-giang
Kẻ thẳm chủ ngang ngang
Nó cho thân ra khỏi BẾP

TAM GIANG KHÁCH

Lời tác-già:

Táo buồn quốc sự
Nước biển, nhà tan
Trần-tấu ngang ngang
Thân-hữu hân hoan
Miền rầy la Lão Táo

TỰ TRÀO

Dầu chẳng ra gì cũng kỹ sư
Học hành không thiếu cũng không dư
Đến nay tính lại chừng quên hết
Chỉ nhớ trong đầu một chữ "hừ"

T.N.K.

ĐỜI TA

Số kiếp long đong ngót nửa đời
Vui buồn ta biết một mình thôi
Bỏ vờ cánh nhọn sâu mây nước
Lặn dạn thân trai then đất trời
Giác mộng công danh như gió thoảng
Cuộc đời sự nghiệp tựa bèo trôi
Bao năm ta vẫn lã ta nhi
Xuống chó lên voi nếm đủ rồi

T.N.K.